

תדריכים מבוססי סרטים:

כתיבה: שרונה שלסקי

עריכה: אילה מזרחי

- ❖ תומר והשרוטים
- ❖ נמרוד רוצה להפסיק ללמוד
- ❖ סיוון בהיריון
- ❖ מצה, נקניק וגבינה צהובה
- ❖ מנסה להיכנס למעגל
- ❖ פוליטיקה – לא בראש של אף אחד
- ❖ כלימאת (מילים)
- ❖ מחזה של סינמטוגרף
- ❖ החברות
- ❖ עסקת חליפין
- ❖ משאת נפשה של מארי ג'ו
- ❖ חברתו החדשה של סקוט
- ❖ שני סרטים עוקבים: התאונה, האסופי
- ❖ כשהרוח נפסקת
- ❖ מעולם רחוק - בגרות

תשס"ה, 2004

תומר והשרוטים

במאי: תומר היימן

סרט תיעודי דובר עברית

אורך הסרט: 1 שעה.

נושאים: דמות המדריך, המדריך כמוביל קבוצה, המדריך כאחר משמעותי, העצמת חניכים, בניית קבוצה.

מסרים: לקיחת אחריות של הפרט על עצמו ועל הקבוצה:

- ❖ העמדת אתגרים ועמידה במימושם
- ❖ ניפוץ דעות קדומות ביחס לאחר (הומוסקסואליות)

תוכן:

"תומר והשרוטים" הוא סרט שנעשה על ידי מדריך נוער הסוקר את תהליכי עבודתו במשך שנה עם חניכיו המתבגרים. סרט זה מעורר הזדהות ואמפטיה רבה. דרך הצפייה בו, אנו המדריכים יכולים להציב מראה לעצמנו ובאמצעותה לבחון את רגשותינו, מחשבותינו והתנהגותנו ותוך כדי כך להגיע לתובנות חדשות על עצמנו. כמו כן, דרך הצפייה בקבוצת החניכים שבסרט המדריך וקבוצתו יכולים לבחון את מערכות היחסים ביניהן ואת התנהגותם כקבוצה וכיחידים, תוך הזדהות עם מצבים ועם יחידים בקבוצתו של תומר במטרה להגיע להבנה מעמיקה יותר של עצמם.

פעילות להנחיית צוות מדריכים

פעילות לפני צפיה

1. בזוגות:

- אילו תוצאות מיידיות של עבודתי כמדריך יחשבו בעיני כהצלחה? (מומלץ לבחור תוצאות הניתנות לבדיקה, כמו נוכחות בכיתה, התנהגויות ספציפיות למשל, שמירה על ניקיון וכדומה)
- איזו מערכת יחסים אני בונה עם החניכים שלי, ומה מידת הקירבה הקיימת ביחסים אלו?

דין לאחר הצפייה בסרט

לחלק את הקבוצה ל-3-5 קבוצות קטנות ולתת לכל קבוצה שאלה לדיון. במליאה כל קבוצה תציג את מסקנותיה.

להלן השאלות לדיון:

1. מה היו הציפיות של תומר מחניכיו?
2. היכן התגלו קונפליקטים, מה הרגישו תומר וחניכיו והאם היה פתרון?
3. האם חל שינוי אצל החניכים, מתי ובמה הוא התבטא?
4. האם לדעתכם תומר הצליח?

פעילות לחניכים

1. להקרין את הסרט עד לשלב שבו הבמאי עוזב.

לשיחה: לדעתכם, מה אפשר לצפות מן הקבוצה בהמשך? מה יקרה לכל אחד מן החניכים לדעתכם?

2. לאחר הצפייה

- א. עם מי מהדמויות בסרט הזדהיתם ועם אלו מצבים בסרט הזדהיתם?
 - ב. מה היו הציפיות של החניכים בהתחלה ומתי חל השינוי אצלם?
 - ג. מה לדעתכם למדו החניכים במהלך השנה?
 - ד. האם לדעתכם תומר הצליח?
 - ה. מה אתם לוקחים מהסרט לחיים שלכם?
- ניתן לערוך פעילות זו בקבוצות קטנות: כל קבוצה מקבלת שמינית בריסטול וטושים וכותבת משפט או מסר כלשהו שהיא קיבלה מהסרט.

נמרוד רוצה להפסיק ללמוד

מתוך הסדרה: לרקוד בשנים חלק ב (נמצא ברצף הסרטים אחרי 92 דקות מתחילת הקלטת). סרט דובר עברית המציג קטעים של משחקי תפקידים

אורך הסרט: (15 דקות) מומלץ לדלג על 5 דקות של ההתחלה ולהראות רק את 10 דקות של השיחה בין נמרוד להוריו.

נושאים: לימודים בתיכון: ללמוד או להפסיק, קבלת החלטות

תוכן:

נמרוד בן ה-16, תלמיד מצטיין שיחסי עם הוריו טובים בדרך כלל, החליט להפסיק ללמוד ולהתחיל לעבוד. לדבריו הוא "מיצה את בית הספר". הוא מרגיש שהוריו מלחיצים אותו כאשר הם מדברים כל הזמן על הבגרויות, הוא טוען שבית הספר לא יועיל לו לחיים, ושיש לו תוכניות לעבוד באולפן ולהרוויח כסף.

ניתוח:

המחנכים המבוגרים חושבים על העתיד של חניניהם. בראיה לטווח ארוך הם עושים שיקולי דעת על הדברים שטוב וראוי ביותר להעניק לחניכים בהווה, בתוך מערכת שיקולים זו נכללים הלימודים ותעודת הבגרות. לעומת זאת, המתבגר אינו מתכנן לטווח ארוך. הוא חושב על העתיד בטווח הקצר ברמה של מה אלבש למסיבת ערב שבת, דיבורים על בגרויות ועל תעודות עשויים להלחץ ולהפחיד אותו. במקרה של נמרוד, מחליטים יחד איתו, לא להחליט בשלב זה כל החלטה לגבי הבגרויות, יחד עם זאת הוריו מציעים לו להמשיך ללמוד ולא לעזוב. בגישה זאת נמרוד מרגיש שהלחץ הוסר מעליו והוא מוכן להמשיך ללמוד. טיפ: על פי התוכנית, מחקרים מראים שאין מתאם בין ציוני הבגרות לבין עתיד של עושר ואושר.

פעילות עם חניכים

לאחר צפייה בשיחה של נמרוד עם הוריו

1. משחק תפקידים: נמרוד משוחח עם חברו הטוב שמציע לו להמשיך ללמוד.
2. שיחה במליאה: אלו דברים ביחסם של המבוגרים (הורים, מדריכים, מורים) מעודדים אותי ללמוד ואלו דברים דוחים ומרחיקים אותי מללמוד.

סיון בהריון

מתוך הסדרה: לרקוד בשנים חלק ב (נמצא ברצף הסרטים אחרי 150 דקות מתחילת הקלטת). סרט דובר עברית המציג קטעים של משחקי תפקידים

אורך הסרט: 25 דקות. ניתן לראות את כל הסרט, ולחדד את הנקודות העיקריות או להראות 15 דקות מן הסרט, עד לשיחת המשפחה עם היועץ.

נושאים: הריון והפלה, למי לספר, מה לעשות

תוכן:

שי וסיון, בוגרי תיכון, החליטו "לנסות" ולקיים יחסי מין. סיון לא נהנתה והיא רוצה לחזור "למה שהיה קודם". כעבור שבועיים, לאחר שהווסת התאחרה, פנתה סיון לעזרת חברתה הטובה – "לספר לאמא – שלי – מה פתאום". בעצת החברה פנו שתיהן לייעוץ בארגון "דלת פתוחה", דרכו הופנתה סיון לבדיקה רפואית והתברר שהיא בהריון. סיון מספרת לשי על ההריון אך ביחס להוריה היא אומרת: "אבא שלי יהרוג אותי" ומחליטה לבצע הפלה אך כלל לא לספר להורים. לאחר שהכול עבר בשלום סיון רוצה לספר להוריה, אך חוששת לעשות זאת בעצמה. כאן נכנס היועץ של "דלת פתוחה" לתמונה ויוזם שיחה עם המשפחה- אבא, אמא וסיון. ההורים כועסים – לא על ההפלה אלא על הסתרתה. הם אומרים: למה לא סיפרת לנו, זה לא סוף העולם, דברים כאלה קורים, אנחנו לא נולדנו היום. סיון מתגוננת: ידעתי שתחשבו שאני לא אחראית. אמא: באמת אני לא מבינה איך זה קרה, הלא יש אמצעי מניעה. אבא: אנחנו אוהבים אותך ואל תפתיעי אותנו יותר.

סיכום על ידי היועץ ד"ר יוסי זיידר

אצל מתבגרים יש הרבה בורות, חששות ומצוקה בכל הקשור ביחסי מין, אמצעי מניעה, הריון והפלה. כדי לייעץ ולסייע לצעירים הוקם ארגון "דלת פתוחה" שהוא מרכז מידע וייעוץ לצעירים. במרכז יש רופאים, פסיכולוגים ועובדים סוציאליים. השירות זמין תמיד ללא תשלום, והיועצים מוכנים לענות על כל שאלה. יתרה מכך, הצעירים כלל לא חייבים להזדהות בשמם. מצב שבו קטינה רוצה להפסיק הריון ללא ידיעת ההורים קורה במשפחות מכל השכבות החברתיות. על פי החוק, מותר להפסיק הריון של קטינה ללא ידיעת ההורים. היועצים מציעים לצעירים לספר להוריהם על המצב, אך הצעירים לא תמיד מוכנים לכך.

פעילות

1. שיחה פתוחה במליאה: לספר להורים על הריון – כן או לא.
צעירים רבים אינם מתייעצים עם הוריהם בנושאים הקשורים ביחסי מין. תחושתם של הצעירים היא שבשל הבדלי הגילים, הבדלי הגישות ודעותיהם השמרניות של ההורים, יש חשש מהתפרצויות של כעס, האשמה ודחיה. לכן הצעירים מעדיפים להתייעץ עם חברים בני גילם, אך אלה לעתים חסרי ידע וחסרי ישע כמותם.
על כן, במצבי מצוקה הצעירים הופכים לחסרי אונים ומיואשים, הם משוועים לעזרה אך אינם יודעים למי לפנות. מדריך עשוי להיות אחר משמעותי שאליו אפשר לפנות בעת צרה ולהיות בטוחים שיגלה אמפטיה ולא ידחה אותם. לעתים בן משפחה עשוי להיות איש סודו של הצעיר. לכן בשיחת הקבוצה כדאי לשאול, אם לא לפנות להורים, לאיזה מבוגר אחר אפשר לפנות כדי לקבל עצה בוגרת. אנו מציעים לתת לחניכים מידע על גופים הנותנים ייעוץ ללא שכר וללא צורך להזדהות: "**אוזן קשבת**", "**דלת פתוחה**".
2. אמצעי מניעה – הסרט מדבר בעד עצמו לענין זה. ראוי להוסיף מידע על אמצעי מניעה שונים לבנים ולבנות.

מצה, נקניק וגבינה צהובה

מתוך הסדרה "אני לא כזה", הוא השני בקלטת.

סרט תיעודי דובר עברית

אורך הסרט: 30 דקות. מומלץ להראות כ-20 דקות, עד לסוף הויכוח בענין אכילת המצות.

נושאים: יחסי דתיים – חילוניים, זהות יהודית של צעיר ישראלי

תוכן:

חבורת צעירים דתיים וחילוניים יוצאים בחול המועד פסח לטיול לימודי בעקבות כתב חידה העוסק במרד בר כוכבא. העיסוק בכתב החידה מזמן דיון בנושאים הסטוריים- אקטואליים ובנושאים ערכיים, ביניהם, דיון בנושא מנהיגות רוחנית, משיח, אמונה באלוהים. הצעירים, שנראה כי הם מרגישים נוח ונעים איש בחברת רעהו, מגיעים לחורשה ועורכים בה פיקניק, במהלכו מונחים בצד המצות, נקניק וגבינה צהובה. הערוב של מאכלי בשר וחלב מעורר ויכוח בנושא הכפיה הדתית. הדתיים אינם מעירים לחילוניים על הערוב הזה אך כמובן אינם עוברים על מצוות הדת. החילוניים מעוררים ויכוח על הכפיה הדתית בנושא אכילת המצות. לדבריהם החוק בדבר איסור מכירת לחם בפסח פוגע בזכותם לרכוש מזון שהם רוצים בו. תגובת הנערה הדתית: "אתם בועטים בהיסטוריה של העם היהודי". הויכוח גולש ליחס אל אלוהים, המסע לפולין. **אמירה מסכמת:** "עלינו לגשר על הפערים כי אנחנו עם אחד".

פעילות

אפשרות 1: מהווה הזדמנות לעסוק בנושא הזהות היהודית של הצעיר הישראלי.

הפעילות מתבצעת בקבוצות קטנות: כל קבוצה מציגה על בריסטול סמלים יהודיים שאיתם היא מזדהה.

לאחר מכן יתקיים דיון במליאה: במה מתבטאת הזהות היהודית שלך?

אפשרות 2: יחסי דתיים – חילוניים

דיון במליאה: על פי האמירה המסכמת "עלינו לגשר על הפערים בינינו כי אנחנו עם אחד". איך לדעתכם ניתן לגשר על הפערים?

מנסה להיכנס למעגל

מתוך הסדרה: אני לא כזה, הסרט השלישי בקלטת

במאית: תמר פינגולד

סרט תיעודי דובר עברית

אורך הסרט : 20 דקות

נושאים: מפגש תרבויות, עולים וותיקים: רוסים - ישראלים, מפגש בין שונים

תוכן:

הסרט מתאר מפגש של נערים משתי להקות רוק – האחת של עולים מחבר העמים והשניה של וותיקים. הם מתנתקים למשך 3 ימים מסביבתם הטבעית, על רקע כפרי ירוק ואידילי, הם יוצרים קשר שמטרתו המוצהרת ליצור ביחד יצירה מוסיקלית שהנושא שלה הוא המפגש ביניהם.

מערכת היחסים שנוצרת ביניהם עוברת גלגולים ושלבים אחדים.

- א. **גישושי היכרות** - כבר בשלב זה ניכרים הבדלים בין הקבוצות. כאשר הנערים מנסים לאפיין את הסגנון המוסיקלי שלהם, הוותיקים מדברים בטון פטרוני ומתנשא, מכנים את הסגנון שמציגים הרוסים "פסה", ומייעצים להם: "תעבדו בשביל הקהל הישראלי, הוא אוהב כאסח בגיטרות. הסגנון שלכם מת". הרוסים אינם מקבלים זאת ואומרים: אנחנו עושים מה שגם עושים בחו"ל. אתם צריכים לשמוע אותנו ואנחנו אתכם".
- ב. **נסיונות להיכרות מעמיקה יותר** - 2 החבורות משמיעות כל אחת את המוסיקה שלה. בעקבות השמעת המוזיקה מתנהלת שיחה ומושמעים משפטים כמו:

- "יש מרחק בינינו"
- "מי השונה? אתם? אנחנו? אולי נכתוב שיר על זה שאין שונה. אולי על מישהו שפוגש תופעה שונה"

הם מחליטים שכל אחד יכתוב בית בן 4 שורות.

ג. **מחשבות, רגשות, ביטוי מוסיקלי ראשון – מילות השיר** -

נער רוסי: כשהישראלים הגיעו פחדתי. הם הגיעו עם כדורגל וזה, עם כל התרבות הישראלית. ההתנהגות שלהם שונה. אנחנו באנו בשקט, דיברנו. הם מגיעים אל מקום לא מוכר כאילו היו כבר פה.

הם מדברים על שבירת המסגרות במוסיקה שלהם. אני לא צריך את זה.
נערים ישראלים:

1. הם רואים אותנו כזרים, לא רוצים להתקלם. גם אני עליתי לפני 8 שנים
והסתגלתי.

2. אני אף פעם לא הייתי מחוץ לחברה. אני מרגיש שאני יכול להגיד מה
שאני רוצה. יש לי בטחון עצמי, יותר יכולת ביטוי מאשר להם. אנחנו
מתבטאים יותר בחופשיות, עומדים על שלנו.
בסיום שלב זה מחברים ביחד 2 בתים לשיר.

ד. הקרח נשבר. מנגנים ביחד.

נער רוסי: כשניגשנו לכלים, הקרח נשבר. הבנתי מה הכיוון שלהם. אחרי
שפחדתי שיהיו לנו דרכים מוסיקליות שונות, שמעתי שגם במוסיקה שלהם
יש תבנית, למרות שאמרו שאין.
עם הזמן ניכנס לחברה הישראלית. לא צריך ללחוץ כמו שמנסים בשעורי
חברה. יש מי שניכנס בשנה ראשונה, יש מי שניכנס בשנה שניה. נעבור צבא,
נלמד שפה, ניכנס בקלות ולא נהיה שונים.

נער ישראלי: נוצר דיאלוג. אנחנו הגענו אליהם, לא רק הם אלינו.

ה. החיבור של המוסיקה והמלים, תחושת הצלחה.

נער רוסי:

1. יהיו זיכרונות טובים.

2. דרך המוסיקה שלהם אפשר להכיר אותם. אבל אני חושב שהם לא כאלה
אגרסיביים כמו שהם במוסיקה שלהם.

נער ישראלי:

המוסיקה שלהם משולבת יפה. היה כיף לנגן איתם.

מילות השיר שיצר המפגש:

מנסה להיכנס למעגל

אני רוצה להיכנס למעגל

אולי אין דבר כזה,

אולי אם אתה שונה אתה נשאר שונה.

מפליס דרכי בשדות קוצים,

מקווה אולי למצוא את התשובה

בתוך מבוך מלא קשיים.

בסך הכל

כולם נולדו מאהבה.

פעילות

1. מחלקים לכל אחד דף עם מילות השיר: מנסה להיכנס למעגל.
2. כל אחד מסמן את השורה שהוא מתחבר אליה.
3. נחלקים לקבוצות קטנות (שלושה אנשים). כל קבוצה מקבלת שמינית בריסטול, צבעים, פלסטלינה וחומרי יצירה אחרים כיד הדמיון הטובה עליכם.
4. המטלה: ליצור בעזרת החומרים משמעות לאחד המשפטים בשיר.
5. כל קבוצה מציגה את היצירה שלה ומתארת את התהליך: מה היו הלבטים, הויכוחים, ההסכמות.
6. ניתן לרשום מראש משפטים משמעותיים שאומרים נערים במהלך המפגש לבקש התייחסות. המשפטים האלה מופיעים בתוכן הסרט.

פוליטיקה לא בראש של אף אחד

סרט בסדרה: אני לא כזה

במאי: גילי נוימן

סרט תיעודי דובר עברית

אורך: 20 דקות

נושאים: נערים ערבים אזרחי ישראל – זהות, מפגשים בין ערבים וישראלים, להרגיש שונה, היחס לשונה.

נושאים רחבים נגזרים: היחס למיעוט, זהות לאומית ואזרחית, חיים דמוקרטיים ושמירה על זכויות האדם, צדק חברתי במדינה דמוקרטית

פתיחה

הערבים אזרחי ישראל הם חלק בלתי נפרד מן המארג החברתי והפוליטי של המדינה. במהלך השנים נוצרה ריקמת יחסים עדינה ומיוחדת שנבנתה בעמל רב ובמשך שנים בין שני חלקי החברה הישראלית. אירועי אוקטובר 2000 פגעו ברקמת היחסים הזו, אך לא ערערו אותה. תפקידינו כמחנכים הוא לסייע לחיזוק מערכת היחסים הזאת כתרומה לחיים דמוקרטיים, וכחלק משמירה על זכויות האדם ועל קידומו של צדק חברתי. **ככל שנכיר את שכנינו יותר, נוכל לאפשר דיון המתמודד טוב יותר עם דעות קדומות, מאפשר ביטוי של דעות מגוונות ושיקול דעת רציונלי יותר.**

אנו מציעים לעסוק בסרט הזה כחלק ממערך רחב של פעילויות, ולהכין היטב את המטרות ואת דרכי ההתמודדות עם קשיים ובעיות שיעלו. אנחנו מציעים לשלב בתוכנית מפגשים עם בני נוער ערבים אזרחי ישראל.

מתוצאות מחקר שנערך על ידי ד"ר מיכאל כץ, סוטה מאסלו ופרופ' גבי סלומון, מהמרכז לחקר החינוך לשלום באוניברסיטת חיפה, על בני נוער המשתתפים בפרויקטים הנתמכים על-ידי "יוזמות קרן אברהם" לחינוך לדו-קיום במדינת ישראל עולה כי בני נוער יהודים וערבים שהשתתפו במפגשי דו-קיום בין יהודים לערבים מגלים יותר פתיחות כלפי הצד השני ויותר אמון בו, כמו גם נכונות לקרבה ומגע עם הצד השני, נכונות ללמוד את שפתו של השני ונכונות לשמש שגרירים של שלום, זאת בהשוואה לנערים בני אותו גיל ומאותו מקום מגורים שלא השתתפו במפגשים מסוג זה.

אנו מציעים להיעזר בתוכניות של **קרן אברהם**, ושל **מכון ואן ליר** בנושאים אלה.

תוכן:

הסרט מציג מתבגרים ערבים וישראלים החיים בשכנות בחיפה וביפו. הם מדברים על הידידות ביניהם, על תחושת השונות בתוך החברה, על חברות בין המינים. אנחנו פוגשים אותם ואת הוריהם. הסרט נעשה לאחר הפיגוע בדיזנגוף בשנת 1996, והנושא שעליו לא מדברים הוא פוליטיקה. כמו שאומר אחד מהם: פוליטיקה לא בחשבון של אף אחד. אומרים מתבגרים ערבים:

- **אני ערבי. מה זה ערבי טוב? ערבי טוב זה ערבי שאוהב יהודים. נראה מה תגידו שאני אגיד שנדלקתי על אחותכם.**
- **אני מנסה לעשות הכל טוב כדי שלא יגידו ערבי טמבל. שום דבר שאני אעשה לא יעזור.**
- **ערבי טוב זה ערבי מת. אבל אני מה לעשות לא מת.**
- **יש לי חברה יהודיה, אנחנו שכנות. אבל בחוץ אין שוין, יש אפליה.**

אומרות נערות יהודיות:

- **במקום לפחד מהחיה הזאת בוא נכיר אותה.**
- **גם אותי מפלים, כי אני גרה בין ערבים. אנשים לא מכירים את החברה הערבית.**

בכיתה בבית-הספר התיכון לומדים יהודים וערבים. אומרים התלמידים הערבים:

- **אני מרגיש יוצא דופן. מדברים על מוסיקה, ומתייחסים אלי כאילו אני לא מבין מה זה, חי בעולם אחר. נותנים לי להרגיש נחות.**

אומר התלמיד היהודי:

- **באוטובוס כל מי שערבי אני אחשוד בו.**

ובשיט מפרשים בים עם חברו הערבי הוא אומר:

- **יש בינינו חברות לכל דבר, כאן זה העולם שלנו.**

ושאדי, החבר הערבי אומר:

- **חברים יהודים מתייחסים אלי כאל שאדי, לא כאל ערבי.**
- **לפעמים אנשים שמגלים שאני ערבי פתאום משתנים, נעשים חשדנים.**

אומרות אילנית היהודיה ומנאל הערביה על הידידות ביניהן:

- גדלנו ביחד, אנחנו מספרות אחת לשניה סודות.

לשאדי יש חברה יהודיה. מה אומרים ההורים? גם היהודיה וגם הערביה אומרות:

- להתחתן? לא.

סדרת פעילויות

שלב א

זו פעילות פותחת, שמטרתה לאוורר רגשות ולהעלות נקודות מבט שונות. הפעילות היא עיבוד של פעילות בנושא אקטואליה בהוצאת חברה ונוער, משרד החינוך והתרבות, כתבה: רנית דינור, ע"פ פעילות של מנהל חברה ונוער.

חמרי עזר:

- מעטפות כמספר המשתתפים.
- לכל משתתף 4 פתקים ריקים.
- בריסטולים לקבוצות בנות 5 משתתפים.
- כלי כתיבה.

מהלך הפעילות:

- ☒ כל משתתף מקבל 4 פתקים ריקים, ומעטפה שעליה כתוב: בכל הקשור לערבים אזרחי ישראל אני...
- ☒ כל משתתף משלים את המשפט הרשום על המעטפה.
לשים לב לרשום את המשך המשפט על המעטפה.
- ☒ כל משתתף מוסר את המעטפה שבידו לזה שמימינו. מקבל המעטפה קורא את הכתוב על המעטפה ומגיב ע"י כך שירשום על הפתק שלו (יש לכל תלמיד 4 פתקים ריקים) את דעתו, עמדתו, הנימוקים שלו, מחשבותיו, רגשותיו או כל תגובה אחרת מנומקת למשפט שעל המעטפה. את הפתק הוא מכניס למעטפה, ומוסר למשתתף מימינו.
- ☒ מקבל המעטפה אינו יודע מה כתוב בפתק שבמעטפה, ואסור לו לפתוח ולקרוא. עליו לקרוא רק את הכתוב על גבי המעטפה ולרשום את תגובתו על גבי הפתק שברשותו, להכניס אותו למעטפה ושוב להעביר לזה שיושב מימין.
- ☒ לאחר 4 פעמים של כתיבה בפתקים למעטפה, מבצעים העברה נוספת שבה לא צריך לרשום תגובה, אלא כל אחד מחזיק בידיו מעטפה שלא כתב עליה ולא הכניס בה פתק.

✉ בקבוצות: כל משתתף קורא את הפתקים שבמעטפה שלו, והקבוצה בוחרת בפתקים המבטאים את עמדתה. רושמים את המשפטים על בריסטול ומציגים במליאה.

שלב ב

מי אתה הצעיר הערבי אזרח ישראל – צפיה בסרט

דברי הצעירים המצוטטים לעיל מתוך הסרט יכולים לשמש בסיס לדיון ולהתייחסות מגוונים.

1. כל חניך מקבל דף ובו ציטוטים מהסרט:

- אני ערבי. מה זה ערבי טוב? ערבי טוב זה ערבי שאוהב יהודים. נראה מה תגידו שאני אגיד שנדלקתי על אחותכם.
- אני מנסה לעשות הכל טוב כדי שלא יגידו ערבי טמבל. שום דבר שאני אעשה לא יעזור.
- ערבי טוב זה ערבי מת. אבל אני מה לעשות לא מת.
- יש לי חברה יהודיה, אנחנו שכנות. אבל בחוץ אין שויון, יש אפליה.
- במקום לפחד מהחיה הזאת בוא נכיר אותה.
- גם אותי מפלים, כי אני גרה בין ערבים. אנשים לא מכירים את החברה הערבית.
- אני מרגיש יוצא דופן. מדברים על מוסיקה, ומתייחסים אלי כאילו אני לא מבין מה זה, חי בעולם אחר. נותנים לי להרגיש נחות.
- באוטובוס כל מי שערבי אני אחשוד בו.
- חברים יהודים מתייחסים אלי כאל שאדי, לא כאל ערבי.
- לפעמים אנשים שמגלים שאני ערבי פתאום משתנים, נעשים חשדנים.

2. כל אחד מעיין בציטוטים, ובשיחה מתייחס אל אחד מהם. כל מה שנאמר

מתקבל בשלב זה ללא שיפוט.

כלימאת (מילים)

מתוך הסדרה אני לא כזה, הסרט הראשון בקלטת

סרט תיעודי דובר עברית

מומלץ להראות את הקטע בבית הספר שבו משוחחים הצעירים על זהותם הלאומית.

אורך הקטע כ-5 דקות

אורך הסרט: 30 דקות.

נושאים: צעירים ערבים אזרחי ישראל, יחסים בין צעירים יהודים וערבים בישראל, זהות לאומית

תוכן:

מהי זהותם הלאומית של ערבים ישראלים? כיצד הם מגדירים את עצמם? כיצד חיים צעירים ערבים בחיפה, ביפו, בתוך אוכלוסיה עירונית יהודית? האם יש יחסי חברות בין צעירים ערבים ויהודים במקומות אלה?

הסרט מפגיש אותנו עם עומר וערין צעיר וצעירה ערבים, בחיי היומיום שלהם, עם המשפחה ועם החברים. הסרט מלווה אותם לאורך יום הלימודים, והם משוחחים על הזהות הלאומית – פלסטינית, ערבית ישראלית, דרוזית, על יחסי בנים-בנות ועל הדור הצעיר לעומת המבוגרים. כפי שנכתב לגבי הסרט "פוליטיקה לא בראש של אף אחד", הנושא של יחסי יהודים וערבים במדינת ישראל הוא טעון וצריך לעסוק בו לאורך זמן ולא במפגש חד פעמי.

פעילות:

אנחנו מציעים להראות את הקטע שבו התלמידים הערבים בכיתה מדברים על זהותם הלאומית. זהו פתיח לנושא העוסק בזהויות. מתאים להראות את הקטע כחלק מהמפגש שבו משתתפים גם צעירים ערבים כדי לאפשר דיון פורה ומעמיק.

- מהי הזהות הלאומית שלך? מתחלקים לקבוצות וכל קבוצה מגבשת עמדה בשאלה, **מנמקת אותה** ומציגה אותה במליאה.
- הזהות היהודית והזהות הישראלית – מה ביניהן.
- מה ההשלכות של הדיון הזה על התשובות ששמענו מפי הצעירים הערבים.

מחזה של סינמטוגרף – סרט ראשון בארץ ישראל, 1896

מתוך הסדרה: רוח אלוהים שפוכה – ירושלים באמנות, קלטת מס' 3

סרט תיעודי, דובר עברית בשחור לבן

מפיק- במאי: יוסף לחמי

הסרט מתאים לכל הגילאים

אורך: 11 דקות

נושאים: ירושלים של פעם, מראות ארץ ישראל וירושלים העתיקה לפני יותר מ – 100 שנים, ראשית הקולנוע – הראינוע.

תוכן:

בשנת 1895 המציאו האחים לומייר בצרפת את מצלמת הסינמטוגרף – הראינוע – סרט של מראות ללא דיבור. בשנת 1896, לכבוד חנוכת מסילת הברזל הראשונה לירושלים, הופיעה מצלמת הראינוע לראשונה בארץ ישראל. לפנינו הצצה אותנטית אל ארץ ישראל ואל ירושלים של פעם, מראות של נוף, סמטאות, אנשים, לבושים, עיסוקים, תחבורה. המצלמה מתעדת את מסלול דרכו של הצלם מנמל יפו, דרך סמטאותיה ושווקיה, שיירת הגמלים ההולכת מיפו לירושלים, ועד סמטאות העיר העתיקה, ערבוב של דתות, עיסוקים, לבושים אופייניים ומקומות קדושים לבני 3 הדתות, ולבסוף – חנוכת מסילת הברזל. הסרט מממש את יכולתה המופלאה של מצלמת הראינוע ואחר כך הקולנוע לאפשר הצצה לעולמות אחרים, בלתי ידועים לצופים. בהמשך הדרך שוכללה יכולת זו והועמקה.

פעילות

1. ירושלים ההיסטורית – ביצירה

חומרי עזר

בריסטולים

טושים, צבעים וכן חומרי יצירה פיסוליים שונים

כל קבוצה יוצרת את הדימוי של ירושלים ההסטורית ביצירה

2. שיחה במליאה

מה בין ירושלים של פעם לירושלים של היום – מה השתנה ומה לא השתנה?

החברות

מתוך הסדרה: סיפורים מן החיים

במאי: מרק שודסקו

הסרט מתאים לגילאי בית הספר היסודי

אורך: 18 דקות

נושא: חברות מהי?

תוכן:

לינדה ושכנתה וחברתה הטובה סלינה מבלות יחד בשעות הפנאי: משחקות, מעיפות עפיפונים, מעניקות זו לזו מתנות וסודות, חולקות שבחים זו לזו. כאשר סלינה עוברת לגור בעיר אחרת, לינדה נותרת בודדה. עד אשר היא מתעשתת ומבקרת את שכנתה החדשה, שרה. שרה שנפגעה בתאונת דרכים יושבת בכיסא גלגלים. תחביביה שונים מאלה של סלינה, אך שתי הילדות מוצאות עיסוקים משותפים לבנית חברות חדשה.

פעילות

- א. כל מי שרוצה אומר מה מצא במיוחד חן בעיניו בסרט, למה הוא התחבר.
- ב. מה מרגישה לינדה כלפי סלינה, מה מרגישה כאשר סלינה עוזבת?
- ג. מה יחסה של לינדה אל שרה בהתחלת הסרט, ואיך היחס משתנה.
- ד. אני והחבר הדמיוני שלי

חומרי עזר

- דפי A4,
 - טושים, צבעים
 - חומרי יצירה פיסולית
1. כל חניך יוצר את עצמו עם חברו הדמיוני.
 2. מוסיפים ליצירה גם את הסביבה שבה נמצאים.
 3. מחברים כותרת ליצירה.
 4. במליאה: כל אחד מקבל מהיושב לימינו את הציור שלו, מתבונן בו ומספר במליאה משהו חיובי שהציור אומר לו.
 5. מי שרוצה מתאר את חברו הדמיוני ואת הקשר בינו ובין החבר. בסיכום מדבר המדריך על יחסי הקבלה והנתינה שיש בין חברים, ועל כך שבכל חבר יש משהו טוב לי שאני מתחבר אליו.

עסקת חליפין

במאי: דון אנדרווד

הסרט מתאים לגילאי בית הספר היסודי

אורך: 20 דקות

נושא: קבלה ונתינה

תוכן:

בין נלי הקטנה לברטולומיו הזקן יש קשר מיוחד במינו הנמשך מאז לידתה של נלי. השנים החולפות משנות את אופיו של הקשר הזה, אך אינן פוגעות באיכותו ואולי אף מעמיקות אותו. הללו מכוונים "צמד חמד" ונהנים זה מחברת זה. בשנים הראשונות ברטולומיו מטייל עם נלי בעגלת התינוקות שלה, מלווה אותה בצעדיה הראשונים. כשנלי מגיעה לגיל חמש ברטולומיו כבר זקוק למקל כדי להלך לצידה. במהלך השנים הבאות נלי מושיטה לו יד כשהוא זקוק לה בהליכה, וכאשר הוא יושב בכיסא גלגלים היא מטיילת איתו כמו שהוא טייל איתה בינקותה.

פעילות

1. מה מצא חן בעיניכם בסרט, למה אתם התחברתם?
* ניתן לבחור פעילויות מתוך החוברת "קבלה ונתינה", הוצאת המרכזיה החינוכית של עליית הנוער".

הפעילות הבאה היא עיבוד של הפעילות "מילון קבלה ונתינה" מתוך החוברת.

חומרי עזר:

- דפי ניר, עפרונות
1. מתחלקים לקבוצות של 5.
 2. מחצית מן הקבוצות רושמות בכותרת הדף "מה מקבלים" והמחצית השנייה רושמות "מה נותנים". כל קבוצה דנה בנושא שלה, נעזרת בתוכן הסרט וממלאת את הדף. לדוגמא, ניתן לכתוב: עזרה, תמיכה, אהבה, כבוד, אמון, גילוי לב, מתנה וכדומה.
 3. במליאה: כל קבוצה מציגה את הרשימה שלה. משוים את רשימת הנתינות לרשימת הקבלות.
 4. האם יש הבדלים בין רשימת הקבלות והנתינות? מדוע זה כך?
 5. האם יש גבולות לקבלה ולנתינה? מתי לא נהיה מוכנים לתת או לקבל?

משאת נפשה של מארי ג'ו

במאית: דיאן האק

הסרט מתאים לגילאי בית הספר היסודי

אורך: 10 דקות

נושא: קבלת אחריות

תוכן:

מארי ג'ו היא כבת 8 ותמיד רצתה כלב. הוריה חוששים מהעול הכבד: מי יטפל בו, מי ירחץ אותו, מי יטייל איתו – זו אחריות כבדה. מארי ג'ו מפצירה בהוריה ואינה מרפה, ובסוף הם נעתרים וקונים גור כלבים. כהכנה לבואו, מארי ג'ו קוראת כל מה שניתן על גידול כלבים, ומכינה את הפינה שלו. ואכן באמת העול כבד: הגור אינו ישן בלילות, מיילל ומעיר את כל בני הבית ומארי ג'ו נאלצת לקום בכל לילה ולהרגיע אותו. בבוקר היא עייפה ומאחרת לבית הספר. לאחר מספר לילות ללא שינה היא מוצאת פתרון: היא מכינה לעצמה מיטה ליד העריסה של הכלב, ישנה לידו ואז הוא נרגע ואינו מיילל עוד.

פעילות:

1. מראים את הסרט עד הקטע שבו מארי ג'ו מתעוררת לילות הכלב אחרי שגם הפתרון של השעון אינו מועיל.
2. מה לדעתכם יקרה עכשיו? יעלו אפשרויות שונות, גם של עזרת ההורים והאחים. מה מרגישה מארי ג'ו ומה מרגישים יתר בני המשפחה?
3. רואים את סוף הסרט.
4. מה דעתכם על הפתרון שמצאה מארי ג'ו ומה ניתן ללמוד מכך על לקיחת אחריות?
5. מה מרגישה מארי ג'ו בסוף הסרט. תחושת ההצלחה מועצמת בגלל גודל הקשיים וכן בעקבות הפרגון של המשפחה כולה.
6. שיחה: על מה אתם לוקחים אחריות ובמה זה מתבטא?
7. סיכום: לקיחת אחריות משמעה:
 - חשבתי מראש על העניין שעלי אני לוקח אחריות ולקחתי בחשבון את הקשיים והמכשולים, והחלטתי שאני באמת רוצה.
 - תכננתי: החלטה לקחת אחריות מחייבת אותי למעשים. שלעתיים קרובות מחייבים תכנון.

- עמידה בקשיים: לא את כל הקשיים ניתן לצפות מראש, אבל אם מוכנים לכך, ובאמת רוצים, אפשר להתגבר.
- תחושת הצלחה – היא הפרס, ככל שהמכשולים גדולים יותר, תחושת ההצלחה גדולה יותר.

חברתו החדשה של סקוט

מתאים לתלמידי בית הספר היסודי

אורך הסרט: 20 דקות

נושאים: נתינה, עזרה לחלש, היחס לזקנים

תוכן:

סקוט בן ה-10 מבלה את שעות אחרי הצהרים לבדו. ללא ידיעת הוריו, הוא הולך לעתים אחרי הלימודים לפארק הקרוב לשחק עם חבריו. בהדרגה נוצר קשר בינו ובין קשישה היושבת לבדה בפארק, ליד ילקוטי התלמידים המשחקים. הוא מגלה שהקשישה מעיינת בספרי הלימוד שלו והיא מגיבה: רציתי לשמור על קשר עם הספרים הישנים. בשלב זה אין שום שיחה בין סקוט והקשישה. סקוט חושב שהקשישה עניה מכדי לרכוש ספרים ושם בילקוטו ספר קריאה אהוב עליו. על פי מראה פניה של הקשישה הוא לומד שהיא נהנית מהקריאה. בשלב הבא יש חילופי דברים בין סקוט והקשישה, אך אין שיחה של ממש. בשלב השלישי סקוט תומך בקשישה החלשה ומלווה אותה לביתה. מכאן ואילך הקשר מתהדק. כשההורים מגלים, הם מופתעים, כועסים, אך בפגישה עם הקשישה מגלים שהיא מורתו לשעבר של האב.

פעילות:

1. מה מצא חן בעיניכם בסרט, למה התחברתם?
2. מה סקוט מרגיש וחושב על הקשישה בהתחלה? מה משתנה בהמשך?
3. איך סקוט יוצר קשר עם הזקנה? מדוע הוא בוחר בדרך הזאת?
4. מה לדעתכם מרגישה הקשישה כשהיא יושבת לבדה על הספסל?
5. הקשישה בסרט מדברת על האפליה כלפי הזקנים. למה היא מתכוונת. האם לדעתכם יש אפליה כזו אצלנו?

שני סרטים: התאונה, האסופי
מתוך הסדרה "סיפורים מן החיים"
במאי: מרק צ'וסקו
מתאים לגילאי בית הספר היסודי

אורך כל סרט: כ- 30 דקות

נושא: מפגש של הילד עם המוות, התמודדות עם מוות בתאונה של חיה אהובה.

התאונה

תוכן:

אחרי השקיעה מטיל כריס עם כלבו האהוב בכפר, וכאשר הכלב מנסה לחצות כביש לבדו הוא נדרס על ידי מכונית. הנהג הדורס מזועזע, הוא לא ראה את הכלב, מנסה להרגיע את כריס ומציע לו אחד מגורי הכלבים שלו. בינתיים מגיעים הוריו של כריס, מנסים להרגיעו: הכל נגמר כריס. כריס מלא כעס על הדורס, על הוריו שלא אהבו לדבריו את הכלב, "זה לא פייר", "אני רוצה את הכלב שלי". הוא לא משלים עם מות בודג'ר. כריס מתאבל על בודג'ר. רגשות של צער ואשמה מציפים אותו. כאשר אביו מספר לו שהוא כבר קבר את הכלב בלעדיו, כדי לא להעציבו, כריס כועס מאוד: "לא אכפת לך ממני". אביו מביא אותו למקום הקבר, ומלווה אותו כשהוא מחפש מצבה מתאימה וטורח כדי להביאה אל הקבר. בימים הבאים המשפחה מעלה זכרונות על הכלב.

ניתוח

הסרט מציג את מפגש של ילד עם מוות של מישהו הקרוב לו, דרך סיפור התאונה של הכלב בודג'ר. זו דרך מתאימה לעסוק בנושא המוות עם ילדים צעירים. אנחנו עדים לשלבי ההתמודדות של כריס ושל הוריו עם המוות: **בשלב הראשון** כריס אינו משלים עם המוות. הוא מאשים את כולם, כועס על כולם ואינו מקבל את העדרו של בודג'ר מחייו. הוריו מנסים להסביר: הכל נגמר, אבל בשביל כריס, מילים אלה הן חסרות משמעות. **בשלב השני** כריס מתאבל, חשוב לו להיות שותף לקבורת הכלב, ואביו טועה כהוא לא משתף אותו בקבורת הכלב, כיוון שזהו חלק מתהליך ההשלמה עם המוות. רגשות וזכרונות מציפים אותו והמשפחה שותפה לזכרונות הנעימים על הכלב האהוב.

הזכרונות והגעגועים ימשיכו ללוות את כריס, הצער והכאב ייחלשו עם הזמן. גילויים של אמפטיה כלפי המחשבות והרגשות של הילד יעזרו לו וינחמו אותו.

פעילות:

1. שיחה: מה הרגשתם במהלך הסרט, למה התחברתם במיוחד? רושמים על הלוח את הרגשות והמחשבות.
2. פעילות ביצירה
חומרי עזר: חומרי פיסול, ניירות, צבעים, דבק
כל ילד מכין מתנה לכריס.
3. במליאה כל ילד מציג את המתנה שלו ואומר משהו לכריס.

האסופי

תוכן:

עברו חודשים אחדים. הוריו של כריס מציעים לו לאמץ כלב אחר, אך הוא אינו רוצה, "אין כלב כמו בודג'ר". כלב חוצות משוטט ברחובות ונתקל גם בכריס, שחושב אותו לכלב השכנים ומאכיל אותו. אביו של כריס רוצה להעניק לו במתנה גור כלבים. הוא מנסה לשכנע את כריס ואומר: "האם יהיה זה חוסר נאמנות לאמץ כלב אחר? – אולי אם תתן לכלב אחר בית חם זה יראה כמה אתה זוכר ואוהב את בודג'ר. כריס עדין אינו מוכן לאמץ כלב אחר. הוא מתגעגע לבודג'ר, נזכר בתאונה ומאשים את עצמו. אבא שותף לזכרונות ולמחשבות ואומר: "יש דברים שקורים, תאונות קורות, זה חלק מהחיים, מותר להתגעגע לבודג'ר אבל צריך להמשיך". לכריס מתברר שהכלב שהאכיל אינו שייך לאיש, הוא יוצא למסע חיפוש אחריו ואוסף אותו לביתו.

ניתוח:

תהליך ההתמודדות עם המוות הוא איטי. הילד עדין מלא רגשות אשמה וגעגועים וקשה לנחם אותו. ההורים מגלים הבנה, הם שותפים למחשבות ונותנים לגיטימציה לרגשות המציפים את כריס. יחד עם זאת הם מבטאים את השקפתם לגבי מה שקרה – זה חלק מהחיים, החיים נמשכים. בסופו של הסרט, הבחירה בכלב החדש היא לחלוטין בידיו של כריס. היציאה למסע החיפוש אחרי הכלב מבטאת את הנכונות לצאת למסע חדש בחיים, את ההבנה שכאב ומוות הם חלק מהחיים ושגם למען המתים חשוב להמשיך לחיות. מות הכלב

האהוב היה שלב חשוב בתהליך ההתבגרות של כריס, והסרט מסתיים בתחושה של תקווה
לנחמה בעתיד.

פעילות:

1. שיחה: מה הרגשתם וחשבתם עכשיו אחרי שראיתם את הסרט השני?
2. בעל החיים האהוב עלי – כל אחד יספר על בעל חיים שהוא אוהב ומדוע?

שני סרטים: התאונה, האסופי
מתוך הסדרה "סיפורים מן החיים"
במאי: מרק צ'וסקו
מתאים לגילאי בית הספר היסודי

אורך כל סרט: כ- 30 דקות

נושא: מפגש של הילד עם המוות, התמודדות עם מוות בתאונה של חיה אהובה.

התאונה

תוכן:

אחרי השקיעה מטיל כריס עם כלבו האהוב בכפר, וכאשר הכלב מנסה לחצות כביש לבדו הוא נדרס על ידי מכונית. הנהג הדורס מזועזע, הוא לא ראה את הכלב, מנסה להרגיע את כריס ומציע לו אחד מגורי הכלבים שלו. בינתיים מגיעים הוריו של כריס, מנסים להרגיעו: הכל נגמר כריס. כריס מלא כעס על הדורס, על הוריו שלא אהבו לדבריו את הכלב, "זה לא פייר", "אני רוצה את הכלב שלי". הוא לא משלים עם מות בודג'ר. כריס מתאבל על בודג'ר. רגשות של צער ואשמה מציפים אותו. כאשר אביו מספר לו שהוא כבר קבר את הכלב בלעדיו, כדי לא להעציבו, כריס כועס מאוד: "לא אכפת לך ממני". אביו מביא אותו למקום הקבר, ומלווה אותו כשהוא מחפש מצבה מתאימה וטורח כדי להביאה אל הקבר. בימים הבאים המשפחה מעלה זכרונות על הכלב.

ניתוח

הסרט מציג את מפגש של ילד עם מוות של מישהו הקרוב לו, דרך סיפור התאונה של הכלב בודג'ר. זו דרך מתאימה לעסוק בנושא המוות עם ילדים צעירים. אנחנו עדים לשלבי ההתמודדות של כריס ושל הוריו עם המוות: **בשלב הראשון** כריס אינו משלים עם המוות. הוא מאשים את כולם, כועס על כולם ואינו מקבל את העדרו של בודג'ר מחייו. הוריו מנסים להסביר: הכל נגמר, אבל בשביל כריס, מילים אלה הן חסרות משמעות. **בשלב השני** כריס מתאבל, חשוב לו להיות שותף לקבורת הכלב, ואביו טועה כהוא לא משתף אותו בקבורת הכלב, כיוון שזהו חלק מתהליך ההשלמה עם המוות. רגשות וזכרונות מציפים אותו והמשפחה שותפה לזכרונות הנעימים על הכלב האהוב.

הזכרונות והגעגועים ימשיכו ללוות את כריס, הצער והכאב ייחלשו עם הזמן. גילויים של אמפטיה כלפי המחשבות והרגשות של הילד יעזרו לו וינחמו אותו.

פעילות:

4. שיחה: מה הרגשתם במהלך הסרט, למה התחברתם במיוחד? רושמים על הלוח את הרגשות והמחשבות.
5. פעילות ביצירה
חומרי עזר: חומרי פיסול, ניירות, צבעים, דבק
כל ילד מכין מתנה לכריס.
6. במליאה כל ילד מציג את המתנה שלו ואומר משהו לכריס.

האסופי

תוכן:

עברו חודשים אחדים. הוריו של כריס מציעים לו לאמץ כלב אחר, אך הוא אינו רוצה, "אין כלב כמו בודג'ר". כלב חוצות משוטט ברחובות ונתקל גם בכריס, שחושב אותו לכלב השכנים ומאכיל אותו. אביו של כריס רוצה להעניק לו במתנה גור כלבים. הוא מנסה לשכנע את כריס ואומר: "האם יהיה זה חוסר נאמנות לאמץ כלב אחר? – אולי אם תתן לכלב אחר בית חם זה יראה כמה אתה זוכר ואוהב את בודג'ר. כריס עדין אינו מוכן לאמץ כלב אחר. הוא מתגעגע לבודג'ר, נזכר בתאונה ומאשים את עצמו. אבא שותף לזכרונות ולמחשבות ואומר: "יש דברים שקורים, תאונות קורות, זה חלק מהחיים, מותר להתגעגע לבודג'ר אבל צריך להמשיך". לכריס מתברר שהכלב שהאכיל אינו שייך לאיש, הוא יוצא למסע חיפוש אחריו ואוסף אותו לביתו.

ניתוח:

תהליך ההתמודדות עם המוות הוא איטי. הילד עדין מלא רגשות אשמה וגעגועים וקשה לנחם אותו. ההורים מגלים הבנה, הם שותפים למחשבות ונותנים לגיטימציה לרגשות המציפים את כריס. יחד עם זאת הם מבטאים את השקפתם לגבי מה שקרה – זה חלק מהחיים, החיים נמשכים. בסופו של הסרט, הבחירה בכלב החדש היא לחלוטין בידיו של כריס. היציאה למסע החיפוש אחרי הכלב מבטאת את הנכונות לצאת למסע חדש בחיים, את ההבנה שכאב ומוות הם חלק מהחיים ושגם למען המתים חשוב להמשיך לחיות. מות הכלב

האהוב היה שלב חשוב בתהליך ההתבגרות של כריס, והסרט מסתיים בתחושה של תקווה
לנחמה בעתיד.

פעילות:

3. שיחה: מה הרגשתם וחשבתם עכשיו אחרי שראיתם את הסרט השני?
4. בעל החיים האהוב עלי – כל אחד יספר על בעל חיים שהוא אוהב ומדוע?

מעולם רחוק – בגרות

טקסי בגרות

במאי: אילן טיאנו

מומלץ להראות כ-15 דקות של טקסי בגרות, לדלג על הרקע ההסטורי של היהודים
בחבש ובלוב, ולדלג על טקסי עדות שאינם טקסי בגרות ב-4 הדקות האחרונות.

סרט תיעודי דובר עברית

מתאים לשנת בר מצווה

אורך: כ – 30 דקות.

נושאים: בר- מצווה, טקסי מעבר מילדות לבגרות, טקס.

תוכן:

הסרט מציג טקסי מעבר מילדות לבגרות ומעניק הסבר על מהותו ותפקידו של הטקס בכלל
וביהדות בפרט. אנחנו צופים בטקס של ריקוד מעבר מילדות לבגרות אצל יהודי חבש,
ובטקסי בר מצווה אצל יהודים עולי לוב ואצל יהודים עולי כורדיסטן.

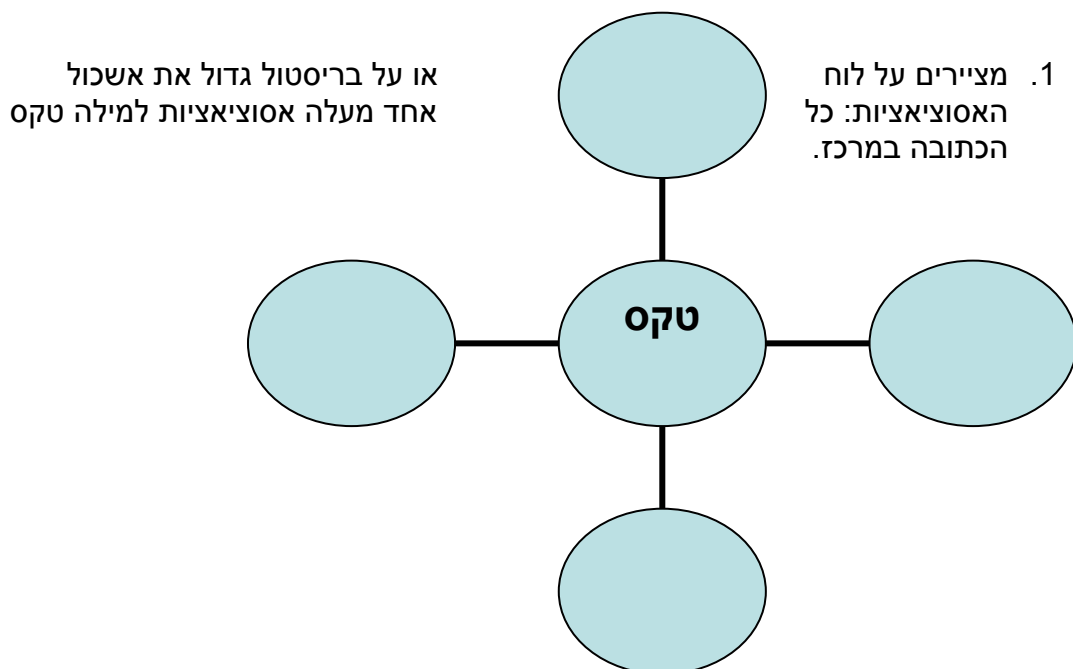
פעילות

הצפיה בסרט יכולה להשתלב בפעילויות של שנת בר- מצווה.
לאחר הצפייה בסרט ניתן להתמקד במושג טקס

טקס - דפוס התנהגות פורמלית החוזרים על עצמם בזמנים קבועים והמבטאים
באמצעות סמלים משמעות משותפת.

טקסים הם הביטויים המעשיים של הדת, אך הם מצויים גם בעולם הלא דתי.

לטקס יש משמעות ותפקיד בתחום האישי הרגשי ובתחום החברתי.

2. אילו טקסים אתם מכירים, מהעולם הדתי והלא דתי (למשל, בתקשורת הבין אישית - מילות נימוס הן חלק מטקסים, טקסים חברתיים, לאומיים, צבאיים וכדומה).
3. מהי חשיבותם של טקסים?